

Karjalan tovereille apua

"Se elää, se sykkii se Karjalan maa, jota ennusti runo ja laulu. Se maailman kansoille kangastaa kuin ihanin, ihmeisin taulu.

Ja sen koskien kuuhu se kuuluttaa: väen vapaan täällä te näätte! Ja sen vaarat ja vuoret ne maanitaa: Viel' orjuuteenko te jäätte?

Ja sen kansa, mi katkaisi valtikan ja riistäjät riepoitti maasta, työn armeija ankara, Karjalan mi laatusaks' osas laasta.

Se kansa se viittovi korvestaan yli maiden ja merten ja rajain: Teko meidän te tekkää, sorretut maan, kera käykää kärsijät majain!

Suur että ja mahtava luontua voisteon luovan maailmanvalta, väen uuraan ja alttiin mi asuma ois, jylös noussehen ikeensä alta!"
(Runon kirj. K. K.)

Miten ovatkaan kauniita nuo edellä-olevat runosäkeet. Eivät ne ole tyhjää helinää, kuten ovat porvarien tiluillu laulut, joissa itketään tavallisesti pientä sydänsurua, vaan siinä soimauttaa koko raatajakansan uljas vapauden taistelu. Heidän voimakas taisteluhuutonsa kuuluu korvimme:

"Teko meidän te tekkää sorretut maan,

kera käykää kärsijät majain."

Se on taistelubaaste koko maailman raatajille rientämään vapauttamaan itsensä sorron kahjeista.

Karjalan kansa on vapaa, sitä ei riepoita riistäjät, vaan koskien kuohet sen vapautta kuuluttavat.

Mutta Karjalan kansa ei ole vielä päässyt vapaaksi puutteen painajaisesta. Venäjän kauheaa kato toi tuskaa ja häitää Karjalaankin. Köyhä laulun ja runouden maa ei vielä ole päässyt jalolleen, ei seisomaan taloudellisesti vakavalla maaperällä.

Tämän maan raatajaverit! Ottakaa heidän kärsimyksiinsä osaa, auttakaa niin paljon kuin se suinkin on mahdollista. Vapaa Karjalan kansa ei saa nähtyä nälkään. Siskot ja veljet kaikkialla! Olette kai lukeeet edellisestä lehdestä kirjoituksen "KARJALAN KANSA HÄDÄSSÄ. Siitä tiedätte mistä nyt on kysymys. Siis, ojentakaa auttava kätenne heillekin.

Pysähdy! Kuuntele!

Mitä SINÄ olet tehnyt Toverittaren hyväksi?

Oletko ollut mukana ottamassa tilauksia lehdelle? Vai oletko viettänyt aikasi turhemmissa toimissa ajatellen, että "onpa niitä toisia siihen tehtävään." Tahi varmaankin olet ajatellut monen muun tavalla, että "mitäpä ne naiset sillä omalla lehdellä oikeastaan tekevät, lukekoot miesten kanssa samoja lehtiä." Mitä sitä Toveritarta kannattaa kaupata, se kun on vain pieni viikkolehti!" j.n.e.

Annas olla! Ei sitä sentään selalaista sovi ajatella. Toveritar on monesta syystä kaikkein tarpeellisin agitaatiolehti. Sitäpaitsi on se niin halpahintainen, että näin huonona aikana ei ole valkea sitä hankkia, kun se maksaa ainoastaan dollari seitsemänkymmentäviisi senttiä vuosikerta. Ja nyt on se erittäin edullinen tilata, kun saa samalla runo-

kirjan VAPAUTTA VARROTESSA vuosikerran tilauksesta.

Mikä muu vallankumouksellisten lehti tarjoaa sellaisia etuja?

Toveritar on lehti, jossa jokaisella on tilaisuus tuoda ajatuksiaan julki, joko runollisessa tai suorasanaisessa muodossa, kertomuksena tahi artikkelina. Ujoimmankaan ei tarvitse kainostella lähettäessään kirjoitustaan lehteen, sillä Toveritar on juuri erikoisesti harjoituskenttä kaikille alkaville kynäilijöille. Eikä myöskään oppineemmankaan tarvitse pitää liian "hyvänä" kirjoitustaan, sillä niille hyvälle kirjoittajille taasen on hyötyä lehden suuresta lukijakunnasta, joten kirjoitukset tulevat kyllin monen silmän näkyville.

Siispä: lehtemme on monipuolinen! Siinä voidaan pohtia asioita elämän kaikilta aloilta. Nouseva nuoriso ja lapset ryhtykööt enemmän kirjoittamaan ja myöskin lukemaan lehteämme. TOVERITAR on oikea työväen lehti.

Luin juuri G. Sinovjevin selostuksen "sanomalehtiemme luonteesta". Siitä tavallaan selvisi minulle se spikka, miksi TOVERITAR pienuudesta huolimatta on nyt jo kohonnut yli kymmeneen tuhanteen tilaajamäärältään. Lainaun muutamia riviä siitä kirjoituksesta:

"Nykyiset lehtemme tuppaavat olemaan kuivat. Muistuttavat liian paljon vanhan mallin lehtiä. Niissä on paljon sellaista mikä kiinnittää ammattipolitiikan mieltä, mutta liian vähän sellaista, mikä herättää jokaisen työmiehen, rengin, keittäjäntären ja sotilaan huomiota. On paljon "oppineita" ulkolaisia sanoja; pitkiä kivia artikkeleita. Pyrimme liian paljon sisältämään sitä, mitä "säädyllysetkin" lehdet. Tämä kaikki on muutettava.

Voidaksemme järjestelmällisesti toteuttaa tämä uudistus on hommattava jokaisesta suuresta työpaikasta, tehtaasta, kaivannosta, rautatieinjalta, y.m. joukko avustajia. Täytyy koota nämä työläiset ja niitä huolella sekä kärsivällisyydellä opettaa, mitä heidän on kirjoitettava lehtiinsä. On tarpeen aika ajoin heidän kanssaan tutkia lehtiä ja ottaa huomioon heidän käytännöllisiä kokemuksiaan.

Vähemmän on pantava huomiota siihen mitä parlamenttien eteisissä tapahtuu, mutta sen sijain siihen, mitä tapahtuu tehtaissa, paajoissa, työläis-asunnoissa, työväenkouluissa j.n.e. Vähemmän selostettakoon eduskuntapuheita kuin työväenkokouksia, työläisten tarpeita, elämisen kalleutta, y. m. s.

Pravda painatti paljon työläisten runoja. Eivät ne patenttiarvostelijan kannalta olleet kovin korkean arvot, mutta ne tulkitisivat työväen mielialoja paljoo paremmin kuin pitkät artikkelit. Työmies panee arvoa onnistuneelle sanontatavalle, sattuvalle, purevalle pilkkasutkaukselle vastustajasta. Hyvä pilakuva, joka iskee kohdalleen, on parempi kuin kymmenen raskasta n. s. "marxilaisista" pääkirjoitusta. — — — Aika ajoin on painatettava lehteen työläiskertomuksia, sillä kaunokirjallisuudessa ja puolkaunokirjallisuudessa muodossa esitetty on työväelle hyvin tervetullutta ja tulee luetuksi. Niin välttämättömänä pidetyn pääkirjoituksen sijasta on usein julaittava joku työläisen tai työläisryhmän kirje tai jonkun vangitun työläisen kuva tai sellainen, joka porvaristuomarien edessä on osotautunut erikoisen lujaksi.

Niin vähän kuin mahdollista yll-

Liikkeenhoitajan Nurkka

TOVERITTAREN LEVITYSRYNTÄYS!!!

Jokaisella Toverittaren lukijalla on vielä riittävästi aikaa tehdä velvollisuutensa ryntäyksen onnistumiseksi. Nyt on vaan lukijain tehtävä itselleen kysymys siitä, missä määrin hän on ryntäyksen onnistumiseksi toiminut...? Ja samalla olla rehellisenä tuomarina toimintaansa tuomitessa.

Uneliaisuus, velttous ja toimetttömyys ovat työläisten suurimmat viholliset. Niistä ei ole seuralaiseksi luokkataistelussa, siksi niistä on vapauduttava ja saatava enemmän intoa, ryhtiä ja tarmoa toimintaamme. Se kasvattaa itseluottoa asiamme oikeuteen ja sen varmaan voittoon. Silloin vasta meille on mahdollista saada liittymään myöskin joukkoomme ne työläiset, jotka vielä sokeana laahaavat porvarien talutusnuorassa.

Toverittaren lukijat tietävät kaiken tämän varsin hyvin. On vaan jääty odottamaan "että kunhan se ja se toveritar alkaa niin sitten minäkin". Miksi vielä odottaa, sillä asiamiehet ovat jo olleet toiminnassa ja tehneet työtä vimmatusti yli kuukauden ajan. Nyt on lukijain käytävä toimeen ja käytettävä kaikki persoonatuttavuudet ja sukulaisuudet hyväkseen. Tässä levitystyössä on myös muistettava, että jokainen porvarillinen sanomalehti samoin kuin niiden apuna ilmestyvät sosialistiluopioiden lehdet ovat ja ilmestyvät työläisten pimitystarcoitusta varten. Siksi ne kuolaavat, parjaavat ja panettelevat sosialistien sanomalehtiä, jäseniä, järjestöjä, työväenluokan vallankumousta—jo tapahtunutta ja tulevaa. Sentähden meidän on saatava sosialistiset lehdet työläisten luettaviksi porvarien ja sosialistiluopioiden lehtien tilalle.

Vuorottaiset ryntäykset lehtiemme levittämiseksi velottavat meitä toimimaan erikoistarmolla aina sen lehden hyväksi, jonka levityskausi kulloinkin on käynnissä. NYT ON TOVERITTAREN LEVITYSRYNTÄYS — KOHDISTAKAAMME TOIMINTAMME SEN HYVÄKSI, KAIKELLA TARMOLLA!

VAPAUTTA VARROTESSA, Helmi Mattsonin kirjoittama runoteos annetaan vapaasti jokaiselle, joka tilaa tahi uudistaa Toverittaren tilauksen vuodeksi tällä ryntäysajalla.

Tilaukset on lähetettävä seuraavasti: Keskipiirissä Työmiehen konttoriin; Idässä Eteenpäin konttoriin; Canadassa Vapauden konttoriin ja Lännellä suoraan Toverittaren konttoriin, Box 99, Astoria, Oregon.

malkaisuuksia ja niin paljon kuin parhaiten edustaa. Jos meissä kat-mahdollista päivänasiaa — sitä kysyy kissa löytyisi kylliksi innostusta nykyä. Jokainen tehtaassa tai työväen asiaan, niin me saisimme työpajassa sattunut tapaus on heijastettava lehdessä. — — — Kaikki taistelun vaiheet tehtaassa on järjestelmällisesti lehdessä valaistava. Tuletumme poliittisia vastustajia vastaan, alkaen porvareista aina "riippumattomiin" sosialisteihin asti, on käytävä paljoo konkreettisemmin, paljoo eloisammin ja kiihkeämmin sekä vähemmän kaavallisesti kuin tähän asti on ollut laita. Sanalla sanon meidän ei pidä pyrkiä siihen, että meillä olisi kaikki niin kuin on "paremmisakin taloissa", vaan on pyrittävä siihen, että tarpeellisen aineiston ohella lehtemme antaisi selalaista luettavaa, mikä tekee siitä joka työläiselle ymmärrettävän ja kaikille puoluetoverille kuten myös jokaiselle proletaarille helposti saatavan ja rakkaana pidetyn lehden."

Tässä Sinovjevin kirjoituksessa on suureksi osaksi meillekin hyvin saatavasti sanottu. Työn raskaan raadannassa väsynyt ihminen ei aina jaksa lukea raskaita "oppineita ulkolaisia sanoja, pitkiä kivia artikkeleita", vaan työläislukija syvenny mieluummin lukemaan jotain kevyempää, kaipaa runoutta ja kaunokirjallisuutta. Sitä puolta juuri Toveritar

Tämän jutelman lopuksi sanon: Jokaiseen työläiskotiin Toveritar! Se olkoon meidän sotahuutomme tämän levityseryntäyksen ajalla.

Antakaa kuolleiden handata ja itkeä kuolleitansa. Sitä vastoin on kaudehtittava olla ensimmäisinä, jotka elävänä pääsevät nuteen elämään. Täällä on oleva meidän kehtalomme.—Mark